

Sygn. akt VIII GC 2087/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Królikowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2016 r. w B.

sprawy z powództwa D. C., A. G.

przeciwko K. F., R. K., H. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powodów kwotę 29.252,43 zł (dwadzieścia cztery tysiące sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od:

- a) dla pozwanego R. K. od dnia 16 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- b) pozwanej H. S. od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- c) pozwanego K. F. od dnia 27 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powodów kwotę 4.144,50 zł (cztery tysiące sto czterdzieści cztery złote pięćdziesiąt groszy);

III. oddala powództwo w pozostałej części;

IV. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powodów kwotę 4.087,00 zł (cztery tysiące osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

SSR Marcin Królikowski

UZASADNIENIE

Powodowie solidarni A. G. i D. C. w pozwie wniesionym w dniu 11 września 2014 r. żądali zasądzenia od pozwanych solidarnych K. F., H. S. oraz R. K. kwoty 33.396,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa oraz zasądzenia od pozwanych kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że wytoczyli przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością powództwo o zapłatę kwoty 24.600,- zł. Nakazem zapłaty w dniu 28 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w B. zasądził od Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. na rzecz powodów kwotę 24.600,00 zł z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 2.742,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2014 nakaz zapłaty został opatrzony klauzulą wykonalności. Na wniosek powodów, na podstawie powyższego tytułu wykonawczego, zostało wszczęte przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. J. G. postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce (...). Postanowienia komornika z dnia 22 sierpnia 2014r. na podstawie art. 146 prawa

upadłościowego i naprawczego postępowanie egzekucyjne wobec spółki (...) zostało umorzone. Powodowie podali również, że Sąd Rejonowy w B. w postanowieniu z dnia 26 czerwca 2014 r. wskazał wprost, zgodnie ze sprawozdaniem tymczasowego nadzorca sądowego wartość likwidacyjna majątku dłużnika wynosi 30.000 zł, przy czym w skład masy upadłości nie wchodzi żadne nieruchomości ani ruchomości. Zdaniem powodów wskazuje to na to, iż powodowie w toku postępowania upadłościowego nie otrzymają jakichkolwiek należności. W związku z powyższym powodowie skierowali do pozwanych, będących, w momencie powstania zobowiązania członkami zarządu spółki (...), wezwania do zapłaty wynikające z posiadanego tytułu wykonawczego oraz dodatkowo określonych przez Komornika Sądowego poniesionych kosztów egzekucyjnych. Powodowie wskazali również, że opierają swoje roszczenie na przepisie art. 299 k.s.h.

Pozwany R. K. w złożonej w dniu 23 grudnia 2014 r. odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniósł nadto o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu pozwany R. K. wskazał, że od dnia 19 listopada 2013 r., nie pełni funkcji członka zarządu, kiedy to skutecznie złożył rezygnację z pełnienia funkcji. Wskazał również, że w okresie, w którym pełnił funkcję członka zarządu nie zajmował się bezpośrednim prowadzeniem spraw spółki. Z uwagi na wykonywane przez niego obowiązki kierownika budowy nie przebywał stale w siedzibie spółki, w związku z czym nie miał realnego wpływu na prowadzenie spraw spółki. Podejmował wielokrotnie próby uzyskania informacji na temat sytuacji finansowej spółki zwracając się do pozwanej H. S. oraz pozwanego K. F., jednakże próby te zakończyły się uzyskaniem ogólnikowych informacji, że wszystko w spółce jest w porządku, bez podawania konkretnych informacji. Pozwany nie miał również ówczesnie żadnych podstaw do kwestionowania informacji uzyskanych od pozostałych członków zarządu. Pozwany podkreślił, że działając z najwyższą starannością w okresie pełnienia funkcji członka zarządu spółki (...) nie widział podstaw do składania wniosku o ogłoszenie upadłości. Nie posiadał jednak wiedzy w zakresie ewentualnych długotrwałych problemów z płynnością finansową spółki. Podkreślił również, że jego zachowanie nie spełniało przesłanek wskazanych w art. 299 k.s.h. Pozwany wskazał także, że po wygaśnięciu mandatu, jako były członek zarządu nie miał wpływu na prowadzenie spraw spółki i nie mógł jej reprezentować. Nie mógł, zatem złożyć wniosku o ogłoszenie upadłości i wszczęcie postępowania układowego, jak również nie mógł złożyć wniosku o zmianę treści wpisu w KRS. Pozwany złożył również wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości i finansów spółek prawa handlowego na okoliczność właściwego czasu zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Powodowie pismem wniesionym w dniu 12 stycznia 2015 r. podtrzymali w całości żądanie zawarte w pozwie i wskazali na całkowitą gołosłowność, ogólnikowość i brak poparcia dowodami oraz wewnętrzną sprzeczność twierdzeń strony pozwanej, zawartych w złożonej odpowiedzi na pozew, podnosząc jednocześnie, że strona pozwana wykazując brak podstaw do pociągnięcia do odpowiedzialności na podstawie art. 299 k.s.h. nie sprostала wymogom nałożonym przez art. 6 k.c., zgodnie z którym twierdzenie jest niewystarczającym środkiem do udowodnienia okoliczności sprawy. Wskazali również, że wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego jest zbyt ogólnikowy i w sytuacji, w której nie zostało sprecyzowane, jakie dokładnie dowody mają podlegać ocenie i na udowodnienie, jakich też dowodowych miałby być powołany jest on w świetle art. 278 k.p.c. niedopuszczalny. Powodowie podkreślili, iż argumentem za bezskutecznością egzekucji nie jest umorzenie postępowania przez komornika sądowego, lecz okoliczność, iż powodowie wykazali, że w drodze postępowania upadłościowego nie uzyskają z masy upadłości jakichkolwiek spłat. Powodowie wskazali również, iż pozwany R. K. posiadał wiedzę o złej kondycji (...) spółki (...) ponieważ z tej przyczyny złożył rezygnację z pełnienia funkcji członka zarządu. Powodowie podnieśli także, iż twierdzenia pozwanego R. K., iż do dnia pełnienia przez niego funkcji członka zarządu nie występował stan niewypłacalności spółki są gołosłowne.

Pozwany R. K. odpowiadając na pismo powyższe powodów, w piśmie wniesionym w dniu 5 lutego 2015 r. potrzywał w całej rozciągłości swoje stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew z dnia 23 grudnia 2014 r. Podkreślił, że celem postępowania wszczętego na podstawie art. 299 k.s.h. jest ustalenie właściwego czasu na zgłoszenie wniosku o upadłość spółki a w konsekwencji ustalenie po stronie członków zarządu winy lub jej braku w złożeniu takiego wniosku. Przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości i finansów, jest konieczne gdyż

biegły posiadając wiadomości specjalne będzie w stanie ustalić stosowny moment do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Wniósł również o zobowiązanie syndyka A. S. (1) do złożenia do akt dokumentów finansowych spółki lub udostępnienia ich powołanemu biegłemu celem przeprowadzenia opinii.

Na rozprawie w dniu 27 lutego 2015 r. pozwana H. S. złożyła pismo procesowe, w którym wniosła o oddalenie powództwa w stosunku do pozwanej całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wniosła również o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny księgowości i rachunkowości na okoliczność ustalenia momentu niewypłacalności spółki uzasadniającego zgłoszenie wniosku o ogłoszenie jej upadłości, wysokości nieściągniętych wierzytelności spółki oraz jej zobowiązań i tym samym dla oceny twierdzeń strony powodowej co do braku majątku spółki koniecznego do zaspokojenia roszczeń.

Pozwana wskazała, że wywodzone w oparciu o art. 299 k.s.h. żądanie jest przedwczesne i jako takie winno ulec oddaleniu. Przesłanką odpowiedzialności członka zarządu z art. 299 k.s.h. jest udowodnienie przez powoda bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. Ciężar dowodu tej okoliczności bezsprzecznie obciąża powodów, którzy z faktu tego wywodzą korzystne skutki prawne. Zgodnie ze sprawozdaniem nadzorcy sądowego z dnia 28 maja 2014 r. spółka posiada należności w łącznej kwocie 2.023.737,27, zaś jej aktywa obrotowe są wystarczające dla pokrycia kosztów postępowania upadłościowego. Na obecnym etapie postępowania upadłościowego nie sposób uznać za zasadne wniosków strony powodowej, co do perspektyw dla zaspokojenia zgłoszonych roszczeń. Pozwana podkreślała, iż prowadzona przeciwko spółce egzekucja została umorzona ze względu na wszczęcie postępowania upadłościowego, z którego to faktu nie sposób wywodzić przesłanki koniecznej dla pociągnięcia do odpowiedzialności członków zarządu. Jeśli więc wierzyciel na chwilę obecną może uzyskać zaspokojenie od spółki biorąc udział w postępowaniu upadłościowym, to brak jest podstaw do przyjęcia, że zachowuje on prawo do żądania zaspokojenia z majątku członków zarządu spółki. Dla jej przyjęcia konieczne jest bezsporne stwierdzenie aktualności bezskuteczności egzekucji. Spółka w okresie przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości sukcesywnie prowadziła działalność gospodarczą w celu wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań. Pozwana podkreśliła jednocześnie, że spółka jako podmiot działający w branży budowlanej często zmagala się z chwilowymi trudnościami w ściąganiu należnych jej wierzytelności. Pomimo tego wszelkie wpływające środki były przeznaczane na realizację zobowiązań. Dla ustalenia momentu zaistnienia przesłanek do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki znamienne znaczenie miała współpraca z (...) S.A. wobec której ogłoszono upadłość likwidacyjną. (...) Sp. z o.o. w znacznej mierze opierało o współpracę z w/w podmiotem. Ogłoszenie upadłości głównego kontrahenta spółki miało znamienne znaczenie dla zaistnienia przesłanek do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W ocenie pozwanej przejściowe kłopoty finansowe rozważane w kontekście długoterminowych kontraktów nie uzasadniały wcześniejszego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Długofalowa działalność spółki wskazywała na bieżącą możliwość zaspokajania zobowiązań oraz w perspektywie wskazywała na możliwość ściągania licznych wierzytelności przez spółkę. Moment złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości uzasadniony był nagłym pogorszeniem się kondycji finansowej spółki, które w znacznej mierze wiązało się z ogłoszeniem upadłości głównego kontrahenta. Na podstawie dokumentacji rachunkowej ocena stopnia zaawansowania realizacji zawartych kontraktów i perspektywie uzyskania przychodu nie dawała podstaw do uznania, że spółka stała się niewypłacalna. Powyższe wskazuje na zasadności uznania, że po stronie pozwanej brak było winy w niezgłoszeniu wniosku w terminie wcześniejszym. Pozwana zaprzeczyła również, że kiedykolwiek złożyła oświadczenie o uznaniu swojej odpowiedzialności na podstawie art. 29 k.s.h., co sugerowała strona powodowa.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2015 r. Sąd oddalił wniosek R. K. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Pozwani w piśmie procesowym wniesionym w dniu 9 marca 2015 r. ustosunkowując się do treści pisma pozwanej H. S. podtrzymali w całości żądanie zawarte w pozwie i wskazali na całkowitą gołosłowność, ogólnikowość i brak poparcia dowodami oraz wewnętrzną sprzeczność twierdzeń strony pozwanej, zawartych w złożonej odpowiedzi na pozew, podnosząc jednocześnie, że strona pozwana wykazując brak podstaw do pociągnięcia do odpowiedzialności na podstawie art. 299 k.s.h. nie sprostowała wymogom nałożonym przez art. 6 k.c., zgodnie z którym twierdzenie jest niewystarczającym środkiem do udowodnienia okoliczności sprawy.

W dniu 12 marca 2015 r. pozwany K. F. udzielił odpowiedzi na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany wniósł również o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że żądanie objęte pozvem jest nie zasadne i ma charakter przedwczesny jako niezgodnie z art. 299 § 1 k.s.h. jak również art. 10 i 11 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego, który uzależnia odpowiedzialność członków zarządu spółki od uprzedniego wystąpienia przesłanki „bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce”, co w przedmiotowym przypadku nie miało miejsca w związku z tym, że postępowanie upadłościowe prowadzone przeciwko spółce jest w toku. Należność główna w kwocie 24.600,00 zł jest należnością, co do której istnieje pomiędzy stronami spór z uwagi na spóźnione wykonanie umowy zawartej pomiędzy spółką (...) a powodami. Zdaniem zarządu spółki (...), wniosek o ogłoszenie upadłości został zgłoszony do Sądu w odpowiednim czasie. W związku, z czym powodowie jak i wszyscy inni wierzyciele mogą zostać uznani przez Sąd jako wierzyciele przyszłej masy upadłości (...).

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w B. oddalił wniosek K. F. o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowił jednocześnie dla niego pełnomocnika z urzędu.

Pozwany R. K. w piśmie z dnia 24 czerwca 2015 r. złożył wniosek o połączenie do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia spraw o sygnaturach (...) oraz (...), gdyż pozostają one ze sobą w ścisłym związku i mogły być objęte jednym pozvem. W ocenie pozwanego wniosek ten jest w pełni uzasadniony gdyż w obu sprawach zachodzi tożsamość stron postępowania, zachodzi również tożsamość sądu, świadczenie będące przedmiotem żądań obydwu pozwów opiera się o te same podstawy faktyczne i prawne. Jednocześnie wniosek ten jest uzasadniony względami ekonomii procesowej.

Pozwany K. F. w piśmie procesowym złożonym na rozprawie w dniu 30 października 2015 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany zaprzeczył, że niemożliwe było zaspokojenie roszczeń powodów z majątku Spółki (...) i to zarówno w toku postępowania egzekucyjnego jak i upadłościowego. Pozwany wskazał, że w toku postępowania upadłościowego wierzytelności zgłoszone przez (...) S.A. w kwocie 1.530.832,09 zł oraz wierzytelność (...) Sp. z o.o. w kwocie 955.981,30 zł spółka (...) kwestionuje w całości. Biorąc to pod uwagę należy wskazać, że roszczenie powodów jest przedwczesne albowiem nie jest możliwe określenie finalnej relacji aktywów (...) do jej pasywów. Jakikolwiek rzetelne stwierdzenie w tym zakresie będzie możliwe ewentualnie na dalszym etapie, o ile nie po jego ukończeniu. Pozwany podkreślił, że powodowie prowadząc postępowanie egzekucyjne nie podejmowali bardziej skrupulatnych czynności procesowych zmierzających do ustalenia faktycznej sytuacji ekonomicznej spółki (...). Powodowie nie skierowali działań egzekucyjnych do całego majątku dłużnej spółki, co budzi kolejną wątpliwość. Pozwany podkreślił, że wskazana w art. 299 k.s.h. odpowiedzialność ma charakter odszkodowawczy i wyłączona jest w przypadkach wskazanych w § 2 wskazanego przepisu. Spółka (...) realizowała prace budowlane na rzecz (...) w G., z którego to tytułu liczyła na umówione wynagrodzenie w kwocie 1.200.000,0 zł, a bezpośrednio przedtem realizowała prace projektowe obiektów na terenie (...) w G.-O.. Z tytułu tych prac, a także i innych mniejszych zadań spółka (...) spodziewała się wynagrodzenia, które zamierzała przeznaczyć na spłatę zobowiązań. Stało się to jednak nieosiągalne z uwagi na zablokowanie rachunków bankowych wskutek zajęć komorniczych, co skutkowało brakiem możliwości realizacji dostaw na potrzeby dokończenia zadań na rzecz (...) w G., a w konsekwencji spowodowało naliczanie spółce (...) kar umownych, które skompensowane zostały należnym wynagrodzeniem (a inwestycja ukończona była w 90%) pozwany wówczas zdecydował się na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości albowiem wtedy dopiero stało się jasne że spółka nie wydobędzie się z zaległości pieniężnych a stan jej niewypłacalności okazał się trwały.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany R. K. był członkiem zarządu Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. od 2006 roku do dnia 19 listopada 2013 r. Pozwana H. S. była członkiem zarządu tej spółki od września 2004 roku do dnia

ogłoszenia upadłości spółki. Pozwany K. F. był członkiem zarządu spółki (...) od 1991 roku do dnia ogłoszenia upadłości spółki.

(Dowód: zeznania pozwanego R. K. - k. 298 akt, odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) – k. 10 – 18 akt, zeznania pozwanej H. S. - k. 323 akt, zeznania pozwanego K. F. - k. 346 akt)

Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w B. posiadało powiązania organizacyjnie z (...) S.A. w B., którego członkiem zarządu był także pozwany K. F., a pozwana H. S. była prokurentem. Umowy z inwestorami zawierała spółka (...) S.A., a spółka (...) była podwykonawcą spółki (...) S.A. Spółka (...) i spółka (...) posiadały jedną siedzibę, ale spółka (...) zajmowała oddzielne pomieszczenia. Obie spółki posiadały wspólny sekretariat

(dowód: zeznania pozwanej H. S. - k. 323 akt, zeznania pozwanego K. F. - k. 346 akt)

Prezesem zarządu spółki (...) był pozwany K. F., który odpowiadał za kontakty z inwestorami, pozwana H. S. zajmowała się sprawami związanymi z księgowością, administracją i kadrami, zaś pozwany R. K. zajmował się prowadzeniem robót budowlanych. Sytuacja finansowa spółki (...) uległa pogorszeniu w 2010 r., gdy pogorszeniu uległa sytuacja finansowa spółki (...) S.A. Spółka (...) zalegała w płatnościach wobec swoich pracowników. Zatory płatnicze występowały od 2010 roku. W 2012 r. obie w/w spółki przystąpiły do realizacji kontraktu w (...) przy ul. (...) w B.. Od połowy 2012 r. sytuacja spółki (...) uległa znacznemu pogorszeniu, inwestor nałożył kary umowne na spółkę (...) S.A., która następnie nałożyła kary umowne na spółkę (...). Przeciwko spółce (...) zaczęły być prowadzone postępowania egzekucyjne, zaczęła się także wyprzedaż majątku trwałego spółki. Decyzja o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości zapadła na początku 2014 r. Spółka (...) miała zaległości wobec Urzędu Skarbowego, ZUS-u i wobec pracowników.

(Dowód: zeznania pozwanego R. K. - k. 298 akt zeznania pozwanej H. S. - k. 323 akt, zeznania pozwanego K. F. - k. 346 akt)

Nakazem zapłaty w dniu 28 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w B. zasądził od Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. na rzecz powodów kwotę 24.600,00 zł z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 2.742,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2014 nakaz zapłaty został opatrzony klauzulą wykonalności, a Sąd zasądził na rzecz powodów od spółki (...) koszty postępowania klauzulowego w kwocie 60,00 zł.

Dowód: Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – k.. 19-20 akt, postanowienie z dnia 3 kwietnia 2014 r.- k. 21-22 akt).

Pismem z dnia 19 listopada 2013 r. pozwany R. K. złożył rezygnację ze sprawowania funkcji prezesa zarządu w spółce (...)Sp. z o. o.

Dowód: pismo pozwanego R. K. z dnia 19.11.2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 76-78 akt).

Na podstawie nakazu zapłaty z dnia 28 sierpnia 2013 r. o sygn. akt (...) powodowie wszczęli postępowanie egzekucyjne wobec (...) sp. z o.o. w B.. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt (...) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. - J. G. na podstawie art. 146 prawa upadłościowego i naprawczego umorzył postępowanie egzekucyjne wobec spółki (...). Komornik przyznał powodom koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 142,50 zł.

Dowód: postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. J. G. z dnia 22.08.2014 r. - k. 38-39 akt).

W toku postępowania o ogłoszenie upadłości tymczasowy nadzorca sądowy A. S. (1) wyznaczony dla (...) Sp. z o.o. ustalił, że zgodnie z bilansem sporządzonym na dzień 8 maja 2014 r. łączne zobowiązania spółki wynosiły 3.692.130,23 zł. A. S. (1) wskazał również, że wartość półproduktów i produkcji w toku określona została na kwotę 1.601.313,37 zł, a także że spółka posiada nierozliczone należności w kwocie 2.023.737,27 zł, a także, że jedynym realnym składnikiem majątku spółki są środki w kasie dłużnika wynoszące 26.055,95 zł.

(Dowód: informacja sporządzona przez Tymczasowego nadzorcę sądowego A. S. (1) z dnia 28.05.2014 r. - k. 27-33 akt).

Problemy (...) spółki (...) zaczęły się w okresie 2011-2014. Ich powodem był brak zapłaty za kontrakt z 2010 spowodował narastające pogorszenie sytuacji finansowej, a w końcu złożenie wniosku o upadłość. Złożenie wniosku o upadłość, w chwili jego złożenia było zasadne. Spółka (...) posiadała niewiele materialnych składników, gdyż korzystała głównie ze środków biurowych firmy (...) spółki (...) S.A. Ponadto spółka (...) nie posiadała nieruchomości. Głównym wierzycielem spółki (...) jest (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej, które nałożyło na spółkę (...) kary umowne. Spółka (...) nie realizowała swoich zobowiązań powyżej 3 miesięcy, co to jest przesłanką do ogłoszenia upadłości. Skład masy upadłości jest minimalny w związku, z czym wytaczanie procesów, które będą wymagały nakładów finansowych, jest niecelowe.

Dowód: zeznania świadka - syndyka A. S. (1) (k. 270-272 akt).

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. akt (...) wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości (...) Sp. z o.o. obejmującą likwidację majątku upadłego. Sąd wyznaczył również syndyka w osobie A. S. (1).

Dowód: odpis postanowienia o ogłoszeniu upadłości z dnia 25.06.2014 r. sygn. (...), (k. 23-26 akt).

Pismem z dnia 28 sierpnia 2014 r. powodowie wezwali pozwanych: K. F., H. S., R. K., do zapłaty kwoty 33.396,93 zł, wskazując, iż podstawą roszczenia jest art. 299 k.s.h.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 22.08.2014 r. (k. 36-37 akt).

W dniu 16 września 2014 r. powodowie wnieśli do Sądu pozew w niniejszej sprawie.

(dowód: pozew – k. 2 akt)

Pozwany K. F. otrzymał pozew w dniu 18 grudnia 2014 r., pozwany R. K. otrzymał pozew w dniu 9 grudnia 2014 r., a pozwana H. S. otrzymała pozew w dniu 3 grudnia 2014 r.

(dowód: zwrotne poświadczenia odbioru – k. 59 – 60 akt, k. 129 akt)

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych wyżej dokumentów prywatnych i urzędowych, oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w B. o sygn. akt (...), które w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy ocenił jako prawdziwe i autentyczne, a także na podstawie zeznań świadka syndyka A. S. (1) i pozwanych K. F., H. S. i R. K..

W ocenie Sądu zeznania świadka A. S. (1) były szczere, rzeczowe, korespondowały także z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom pozwanych H. S. i R. K. jako rzeczowym, rzetelnym, jasnym, logicznym oraz korespondującym z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności w/w zeznań.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego K. F. co do okoliczności związanych z momentem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jak również co do braku majątku trwałego po stronie spółki, a także w zakresie powiązań spółki (...) ze spółką (...) S.A, a także, co do podziału obowiązków pomiędzy pozwany w zarządzie w spółki (...). W powyższym zakresie zeznania pozwanego były jasne, logiczne oraz korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

W ocenie Sądu zeznania pozwanego co do okoliczności, iż spółka (...) oraz spółka (...) S.A. posiadają jeszcze nie rozliczone wierzytelności były w ocenie Sądu gołosłowne i nie zostały w żaden sposób udowodnione.

Sąd oddalił wniosek pozwanego R. K. o przeprowadzenie dowodu z protokołu rozprawy z dnia 12 lutego 2015 roku o sygnaturze (...) w zakresie zeznań świadka A. S. (2), która skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań, albowiem jest córką pozwanego K. F..

W ocenie Sądu bezpośredniość ma szczególne znaczenie w odniesieniu do dowodu z zeznań świadków. Niedopuszczalne jest zastąpienie takiego dowodu przez oświadczenia pisemne (wynika to z regulacji sposobu składania zeznań w art. 271 § 1 k.p.c. Takie ujęcie instytucji zeznań umożliwia stronom uczestniczenie w postępowaniu dowodowym, poprzez zadawanie pytań świadkom i biegłym oraz ustosunkowywanie się do przeprowadzanych dowodów. Protokół zeznań w innej sprawie (mimo że jest dokumentem urzędowym) nie może zatem zastąpić przesłuchania bezpośrednio przed sądem orzekającym (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 2 września 2015 r. I ACA 640/15 LEX nr 1954628). Nadto, należało mieć także na uwadze, iż skorzystanie z protokołu z zeznań A. S. (2) w sprawie o sygn. akt (...) prowadziło do obejścia art. 261 § 1 k.p.c., co zdaniem Sądu było niedopuszczalne.

Na rozprawie w dniu 30 października 2015 r. na podstawie art. 219 k.p.c. Sąd oddalił wniosek o połączenie do wspólnego prowadzenia sprawy o sygnaturze (...) ze sprawą (...). Połączenie - na podstawie art. 219 k.p.c. - kilku oddzielnych spraw w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia jest zabiegiem technicznym, który nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy i nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności oraz nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal samodzielnymi sprawami (por. postanowienie SN z dnia 16 października 2014 r. II UZ 31/14 lex nr 1777905). Zarządzenie połączenia przez sąd kilku oddzielnych spraw do łącznego rozpoznania (lub także rozstrzygnięcia) jest fakultatywne, gdyż zależy wyłącznie od uznania Sądu. Łączenie bowiem sporów nie przyczynia się w praktyce do przyspieszenia procesu, a częstokroć wprowadza do nich nieład i zamieszanie, utrudniając realizację zasady rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

Na podstawie art. 130⁴ § 1 i 5 k.p.c. Sąd pominął wniosek pozwanych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, albowiem pozwani w przepisany terminie nie uiszcili zaliczki na koszt przeprowadzenia tego dowodu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 299 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania, natomiast członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Odpowiedzialność przewidzianą w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby, które były członkami zarządu, kiedy wierzycielność stała się wymagalna (tak M. Wiśniewska: *Cywilnoprawna odpowiedzialność...*, s. 88), a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do ogłoszenia upadłości lub wszczęcia postępowania układowego, i to niezależnie od tego, czy były wpisane do rejestru (por. wyr. SN z dnia 28 września 1999 r., II CKN 608/98, OSNC 2000, nr 4, poz. 67). Dodać należy, że domniemaniami w świetle regulacji art. 299 k.s.h. są objęte również: związek przyczynowy między szkodą wierzyciela, a nie złożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz zawinienie przez członka zarządu nie zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości (wyroki Sądu Najwyższego: z 21 lutego 2002 r., IV CKN 793/00, OSNC 2003, nr 2, poz. 22; z 14 lutego 2003 r., IV CKN 1779/00, OSNC 2004, nr 5, poz. 76 oraz uchwałę Sądu Najwyższego z 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07).

Powyższa odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej (por. uchwałę SN z dnia 7 grudnia 2006 roku, III CZP 118/06 OSNC 2007/9/136, Prok.i Pr.-wkł. 2008/4/45, Biul.SN 2006/12/7).

W przedmiotowej sprawie, pozwany R. K. był członkiem zarządu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością od 2006 roku do dnia 19 listopada 2013 r. Pozwany K. F. był członkiem zarządu tej spółki od 1991 roku do dnia ogłoszenia upadłości spółki. Pozwana H. S. była członkiem zarządu spółki (...) od września 2004 r. do dnia ogłoszenia upadłości spółki.

Sąd zważył także, iż egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, jeżeli nie ma żadnego majątku, z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić. Prawomocne postanowienie komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z powodu jego bezskuteczności jest wystarczającym dowodem wykazania wystąpienia materialnoprawnej przesłanki odpowiedzialności określonej w art. 299 § 1 k.s.h. (por. wyrok SN z 2008-05-09 III CSK 364/07 Legalis).

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. J. G., na mocy postanowienia komornika z dnia 22 sierpnia 2014r., na podstawie art. 146 prawa upadłościowego i naprawczego zostało umorzone. Należy wskazać, iż prowadzone postępowanie upadłościowe w stosunku do dłużnej spółki nie jest przesłanką do zawieszenia postępowania prowadzonego przeciwko członkowi zarządu spółki na podstawie art. 299 k.s.h., albowiem wierzyciel ma prawo wystąpić o spłatę długu od zarządu spółki już w trakcie postępowania upadłościowego (wyrok SA w Warszawie z dnia 24 stycznia 2007 r. sygn.. akt I ACa 781/06). Powód nie miał obowiązku wykazywania, że wierzyciel wykorzystał wszelkie sposoby egzekucji, bo wystarczy wykazanie bezskuteczności zaspokojenia przy wykorzystaniu jednego z nich (por. wyrok SN z dnia 9 maja 2008 r. II CSK 364/07, Lex nr 490434).

Sąd zważył, iż powodowie wykazali, iż egzekucja prowadzona przeciwko spółce (...) okazała się bezskuteczna, jak również wykazali, iż w trakcie postępowania upadłościowego nie otrzymaliby zaspokojenia ich wierzytelności, albowiem postępowanie upadłościowe toczy się już od czterech lat wskazuje na to, iż powodowie w toku postępowania upadłościowego nie otrzymają jakichkolwiek kwot.

Przyjąć należy, że z uwagi na charakter wierzytelności, gdyby powodowie zgłosili wierzytelności w postępowaniu upadłościowym to wierzytelności te zaliczone byłyby do kat. IV. Zobowiązania spółki wynoszące 3 692 130,23 zł, zaś na stan kasy w dniu zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości wynosił 30.000,00 zł. Zadłużenie upadłej spółki przekraczają kwotę należności bilansowych wskazanych przez syndyka spółki w wysokości 2 023 737 zł ze wskazaniem, iż część tych należności jest sporna, zaś część będzie podlegała kompensacie. Ponadto wśród wierzycieli spółki są podmioty uprzywilejowane względem powodów, albowiem spółka posiada zadłużenie wobec Urzędu Skarbowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także zobowiązania wobec pracowników. Spółka (...) nie ma majątku trwałego. Powyższe uzasadnia przyjęcie, że stan majątku upadłej spółki (...) uniemożliwia zaspokojenie wierzytelności powoda i uzasadnia przyjęcie bezskuteczności egzekucji w rozumieniu art. 299 k.s.h.

W myśl art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Zgodnie z powyższym przepisem nawet niewykonywanie zobowiązań o niewielkiej wartości oznacza niewypłacalność w rozumieniu powyższego przepisu.

Przyjmuje się także, że podstawą ogłoszenia upadłości jest w zasadzie również stan, w którym dłużnik płaci tylko niektóre długi a zaprzestanie płacenia długów zachodzi wtedy, gdy dłużnik z braku środków płatniczych nie płaci przeważającej części swoich wymagalnych długów (wyrok SN z 19.11.2004 r. V CK 231/2004, legalis nr 76552). Zgodnie z art. 21 prawa upadłościowego i naprawczego dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Przepis ten ustanawia termin do złożenia wniosku o upadłość, na podstawie którego należy oceniać, czy wniosek ten został złożony w terminie właściwym w rozumieniu art. 299 ust 2 k.s.h.

W ocenie Sądu członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, chcący uniknąć odpowiedzialności wynikającej z art. 299 § 1 k.s.h., powinien wykazać, iż zaistniały okoliczności ekskulpujące jego odpowiedzialność za zobowiązania spółki (por. wyrok NSA z dnia 22 czerwca 2006 r. I FSK 575/05, Lex nr 250335).

Pozwani zatem powinni byli wykazać, iż we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

W ocenie Sądu pozwani nie wykazali w toku postępowania, iżby istniały podstawy określone w art. 299 § 2 ksh, które zwalniałyby ich od odpowiedzialności za zadłużenie spółki. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwala przyjąć, że wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony w czasie właściwym. W szczególności, iż zgodnie z zeznaniami pozwanych spółka (...) posiadała problemy finansowe od 2010 r., a jej sytuacja finansowa stała się bardzo trudna w 2012 r. Wtedy też spółka (...) zaprzestała regulowania zobowiązań, zaczęły być prowadzone postępowania egzekucyjne przeciwko spółce.

Pozwani nie wykazali także, iż pomimo nie wszczęcia postępowania upadłościowego lub układowego we właściwym czasie, powodowie nie ponieśli szkody, która zgodnie z art. 299 § 2 in fine k.s.h., odpowiada różnicy w potencjale majątkowym spółki, jaka wystąpiła, a do jakiej nie doszłoby, gdyby we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości. Zaznaczenia także wymaga, że szkoda wierzyciela polega na powstaniu w majątku wierzyciela uszczerbku, który ma źródło w braku możliwości wyegzekwowania należności od spółki, bądź też w obniżeniu potencjału majątkowego spółki, spowodowanego z winy członka zarządu. Szkoda jako przesłanka odpowiedzialności członka zarządu jest utożsamiana z obniżeniem potencjału majątkowego spółki, a nie z bezpośrednim uszczerbkiem w majątku wierzyciela (por. wyrok S.N. z 14.06.2005 r. V CK 719/04, legalis nr 243420; wyrok S.N. z 31.01.2007 r. II CSK 417/06, legalis nr 80552). Powiązanie szkody z obniżeniem potencjału majątkowego spółki nie oznacza jednak, że brak jest uszczerbku w majątku wierzyciela, uszczerbek ten powstaje, bowiem w wysokości niewyegzekwowanej od spółki należności.

Sąd ze względów opisanych powyżej pominął wniosek pozwanych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na powyższa okoliczność, a pozwani nie udowodnili, iż spółka posiada majątek, bądź też wierzytelności, z których syndyk masy upadłości mógłby skutecznie prowadzić postępowanie egzekucyjne. Twierdzeniom pozwanych, a w szczególności pozwanego K. F. w tym zakresie przeczą zeznania świadka syndyka A. S. (1) oraz ustalenia poczynione przez A. S. (1) jako tymczasowego nadzorcy sądowego w postępowaniu o ogłoszenie upadłości spółki (...). Zgodnie z bilansem sporządzonym na dzień 8 maja 2014 r. łączne zobowiązania spółki wynosiły 3.692.130,23 zł. Wartość półproduktów i produkcji w toku określona została na kwotę 1.601.313,37 zł. Spółka (...) posiada nierozliczone należności w kwocie 2.023.737,27 zł, a jedynym realnym składnikiem majątku spółki są środki w kasie dłużnika wynoszące 26.055,95 zł. Pozwani żadnymi środkami dowodowymi nie wykazali by w toczącym się postępowaniu upadłościowym powód uzyskał zaspokojenie.

Odnośnie podnoszonych przez pozwanego K. F. zarzutów, które dotyczyły zasadności wydania przez Sąd Rejonowy w B. nakazu zapłaty w sprawie o sygn. akt (...), który stanowił podstawę roszczenia powodów, Sąd zważył, iż w procesie, w którym powód dochodzi roszczenia na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., przedstawiając prawomocny wyrok (analogicznie nakaz zapłaty), będący źródłem zobowiązania spółki wobec powoda, Sąd nie ma możliwości badania, czy określone nim zobowiązanie istnieje, a jeśli tak, to w jakim rozmiarze (por. wyrok SN z dnia 7 lutego 2007 r., III CSK 227/06, Głosa 2007, nr 4, poz. 8 z glosą K. Osajdy).

W tym miejscu podkreślić należy, iż członek zarządu, chcący tą drogą uniknąć odpowiedzialności, powinien wykazać swój niezawiniony brak kontaktu z finansami i księgowością spółki. Zwolnieni od odpowiedzialności będą również ci członkowie zarządu, którzy po objęciu swojej funkcji i ustaleniu stanu interesów spółki, natychmiast złożyli odpowiedni wniosek (por. J. Namitkiewicz, Kodeks..., op. cit., s. 359; D. Kupryjańczyk, Powództwo przeciwko członkom zarządu spółki z o.o. (art. 299 k.s.h.), Pr.Sp. 2011, nr 12, s. 14).

Pozwany R. K. w celu wykazania braku swojej odpowiedzialności za niezłożenie wniosku o ogłoszenie upadłości podniósł, że ze względu na wewnętrzny podział obowiązków składzie zarządu w sposób niezawiniony nie zgłosił wniosku o upadłość. Podkreślić należy, iż odpowiedzialności członka zarządu nie uchyla umowa (ustna czy też pisemna) łącząca członków zarządu co do sposobu kierowania sprawami spółki, w szczególności ustalony umownie podział czynności. Tego rodzaju porozumienie ma znaczenie tylko wewnątrzorganizacyjne. Przepis art. 299 k.s.h., chroniący interes wierzycieli, ma charakter bezwzględnie obowiązujący i nie może być pozbawiony skuteczności przez porozumienie wspólników (wyrok SA w Białymstoku z dnia 19 sierpnia 2014 r. I ACa 7/13 lex nr 1506680).

Prawa członka zarządu do reprezentowania spółki nie można ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich. Pozwany R. K. był zatem upoważniony do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania i prawo to nie zostało ograniczone w umowie spółki. Pozwanego R. K. nie pozbawiono też informacji o stanie finansów spółki. Przeciwnie – co roku podpisywał on sprawozdania finansowe a nadto, jak zeznał, wiedział o braku płatności zobowiązań, choćby pracowników. Z zeznań pozwanych wynika również, iż R. K. interesował się sytuacją finansową spółki. W ocenie Sądu pozwany miał zresztą nie tylko potencjalną możliwość uzyskania informacji o kondycji spółki ale też, co wynikało wprost z treści złożonych przez pozwanych zeznań posiadał wiedzę, która pozwalała mu na podjęcie decyzji o zgłoszeniu wniosku o upadłość spółki. Wszyscy członkowie zarządu mieli bowiem pełną świadomość, że spółka nie posiada praktycznie żadnego majątku i orientował się, że spółka ma znaczne zadłużenia. Jak zeznała bowiem pozwana H. S. pozwany R. K. z obawy przed odpowiedzialnością, wiedząc o złej kondycji finansowej firmy złożył rezygnację z pełnionej funkcji.

Podkreślić należy, iż to pozwany ma obowiązek wykazania, że spółka posiada majątek, z którego wierzyciel może się zaspokoić i powinien podjąć aktywne działania w celu wykazania powyższego. Samo wskazanie, że spółka posiadała wierzycieli nie spełnia powyższych przesłanek ciężaru dowodu o czym wskazano wyżej.

Nawet gdyby pozwany K. nie rozumiał podpisywanych przez siebie bilansów spółki, albo nie miał wiedzy o prawach i obowiązkach członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, to podjęcie się wykonywania obowiązków członka zarządu w sytuacji braku odpowiedniego wykształcenia i wiadomości lub doświadczenia potrzebnego do prowadzenia spraw spółki powinno być kwalifikowane jako naruszenie wymaganej staranności i sumienności i nie stanowi okoliczności ekskulpacyjnej z art. 299 k.s.h. (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 16 czerwca 2015 r. I ACa 20/15 lex nr 1771297).

Odnosnie pozwanej H. S., to w ocenie Sądu w ogóle nie można przyjąć, iż pozwana nie miała wiedzy o stanie finansów spółki (...), albowiem pozwana prowadziła księgowość spółki, powinna więc być najlepiej zorientowana spośród wszystkich pozwanych co do stanu zobowiązań oraz wypłacalności spółki (...).

W ocenie Sądu powodowie niewątpliwie wykazali zaistnienie wszystkich przesłanek określonych w art. 299 k.s.h., a pozwani nie wykazali istnienia żadnej z przesłanek zwalniającej ich z odpowiedzialności na podstawie art. 299 § 2 k.s.h.

Sąd zważył również, iż w myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy (art. 482 k.c.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powodów kwotę 29.252,43 zł. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 k.c. (pkt. I wyroku).

Na podstawie art. art. 299 § 1 k.s.h. Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powodów kwotę 4.144,50 zł stanowiącą sumę kosztów procesu przeciwko spółce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. oraz kosztów postępowania egzekucyjnego przeciwko tej spółce (pkt. II wyroku).

W ocenie Sądu nie zasługiwało natomiast na uwzględnienie powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 33.396,93 zł od za okres od dnia 16 grudnia 2014 r. odpowiednio do dni: 16 grudnia 2014 r., 11 grudnia 2014 r., 27 grudnia 2014 roku.

W tym zakresie Sąd podziela jako słuszne stanowisko wyrażone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. uchwałę SN z dnia 7 grudnia 2007 r. III CSK 219/06, LEX 488992) gdzie wskazano, że odsetki należą się wierzycielowi od członków zarządu zgodnie z art.481 k.c., od chwili wymagalności ustalonej stosownie do treści art.455 k.c., a termin spełnienia takiego świadczenia odszkodowawczego nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania wobec czego wymagalność należy określić zgodnie z art.455 k.c. a zatem niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia.

Powód w tej sprawie nie przedłożył dowodu doręczenia wezwania. Z tego względu Sąd zasądził odsetki od należności głównej w kwocie 29.252,43 zł od dnia doręczenia pozwu pozwanym, gdyż dopiero z tą chwilą można było uznać, iż pozwany „dowiedział się” o kierowanym do niego żądaniu.

Sąd nie uwzględnił także roszczenia powoda w części dotyczącej odsetek ustawowych od kosztów procesu i postępowania egzekucyjnego, których domagał się od dnia wniesienia pozwu. W ocenie Sądu art. 481 § 1 k.c. nie ma zastosowania do świadczeń pieniężnych zasądzonych prawomocnym orzeczeniem o kosztach procesu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dn. 20.05.2011r., sygn. akt III CZP 16/11, Lex 794131). Tym samym odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, o których mowa w art. 481 § 1 k.c. nie mogą być naliczane od świadczeń pieniężnych z tytułu zasądzonych kosztów postępowania, albowiem mają one charakter publicznoprawny i po prawomocnym zakończeniu postępowania nie można żądać korygowania tych kwot.

Wskazać należy, iż co prawda wierzytelności z tytułu kosztów procesu mogą znaleźć się w obrocie prywatnoprawnym i podlegają one wówczas jego regułom, jednak z wyłączeniem tych, których zastosowanie podważałoby naturę i funkcję kosztów procesu. Nie mogą być naruszone w szczególności przepisy zakazujące, po uprawomocnieniu się orzeczenia o kosztach, modyfikacji ich wysokości (por. uchwała Sądu Najwyższego z dn. 14.05.1965r., sygn. akt III Co 73/64, OSNCP 196, nr 7-8, poz. 108). Wobec powyższego Sąd w/w zakresie powództwo oddalił (pkt. III wyroku).

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd nałożył na pozwanego obowiązek zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przez stronę powodową kosztów procesu, albowiem powód uległ pozwanemu tylko co do nieznaczonej części swego żądania. Na koszty postępowania, które zostały poniesione przez stronę powodową złożyły się: opłata od pozwu w kwocie zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w wysokości 2.400,00 zł (ustalone na podstawie § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państw kosztów pomocy prawnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz opłatę od pozwu w kwocie 1.670,00 zł (pkt. IV wyroku).

SSR Marcin Królikowski